

Linh gỏi: Bơ tươi tươi.

Tôi rớt xuống lá - lều này cái thơ được đến tay bà hàng xóm được
gi, giúp được gì cho người vớt nổi chúng. Cho người từ chính trị với
xứng - thức bà. Tôi tiếp tục cho bà, rớt xuống mỗi với bà, vì bà là
người vớt, mà là người đã đưa cho từ chính trị, từng với các bà
sẽ là lời khuyên cảnh tỉnh, chính phần lớn kỹ. Và (chờ lâu một thời
giữa, tôi xin đi thẳng vào vấn đề ngay.

— Từ nhân chính trị là người phải chịu nhiều thử thách nhất. Vì sao? 3 năm
T4 hay 5 năm, thậm chí còn có người 8 đến 10 năm, ngày về họ được gì?
qua đũa lỵ tẩm, tại sao về còn khập khiễng, bầm thán họ có người mang bệnh
hậu cho đến hết đời, số còn lại thì thất lạc, và thêm 1 căn bệnh mới
khi mà người nào cũng mắc phải đó là bệnh lo sợ. và như thế, cái gọi họ
cũng là, vì không có người nào can đảm phải nhận ra cho lâu II.

Từ nhân chủng trí, cái tên nghe tốt đẹp đó. Nhưng những người họ được hợp
điền quyền đó là những đời tiền nào? Là người làm việc nhiều bạc,
thực lực đầy rẫy, biết nói sau đây là họ. Còn trai không thanh tài cũng
không hay, biết nói gì đây! Khi những người đầy lễ là phải được chuẩn
phủ hóa lý chôn cất, thì phải ở lại v.à trog lần cũng như vậy.
Còn những người không đi cầu tạo ngày nào, thì được cung cấp tại
đất này, 20 người năm chiến tranh Việt Nam tại Lào, 30 năm Việt
đời vô lễ - Khó sau. Tôi không biết đúng danh từ mà hiểu tại thời
hôm nay, tôi chỉ biết, những người đầy lễ là được hợp quyền lợi
đó, thì giờ đây, họ phải đánh gậy, đập vỡ là, bán cả ruộng, thặng
chủ còn bớt xác, còn lại số tiền thì làm rẫy, trồng ngô khoai khoai
sắn cho biết kiếp người.

- Còn bao cánh dơi ngưỡi người, giấy mùng chộp dơi dơi hết thảy
lâu, chỉ cần mọng cho một ngày có phép lạ hiện ra thì mới mọng
xong dĩa dĩa. uly rồi ngời từ V.N. cho mãi, cho mãi, đã 10 năm.

* Tôi nói như thế khớp phải phước họa kỳ bất kỳ hay ư bác : Thành thật mà nói, phải đoán quả họa kỳ lắm việc tận tận tận lực, họ mong muốn việc của họ là làm sao đem được cái sự chân lý cho người tư tưởng trí, nhưng trớ trêu họ vẫn phải cõng sự căng và va chạm việc trớ trêu khác tho' vô lượng. Và để rồi cái sự của ngọn núi mà phải họa kỳ mong mỏi sẽ đem hạnh phúc đến cho người tư tưởng tất làm...
* họ muốn thế ư !... phải làm sao đây là bác...? tâm lý nhân ái bác dành cho người tư, quê hương xin ghi nhận. những bàn tay của bác

*bà viết thư bị !... phải làm sao đây kể bà...? tâm lý nhân ái bà dành cho người tù, quê hương xin ghi nhận. nhưng bây giờ của bà

quá bé nhỏ và ngắn quá! Thế này.. bà ở quê xa.....

Tôi đã viết nhiều thư cho bạn bị quên và vẫn phải chấp cánh ở học kỳ
nhưng cũng thấy sợ phần hồi.

- Một nhóm của chúng tôi 5 người, tôi đại diện. Chúng tôi có người ở ở
tên cây, chỉ học được đóng góp một phần nhỏ, cho đời, cô ước làm
ăn của chúng tôi hợp pháp, đủ đầy. Chỉ mong được phục vụ cho người
lạc và cho quê hương 1 cái gì đó. Một nhóm thôi. Chúng tôi chấp kế
vụ lợi, tức là không chấp kế gì cả. Chỉ mong đáp lại lòng yêu mến
khởi đề là tự giác, và thế lực của họ rất lớn, chúng tôi sẽ cho
bạn đi để họ biết mặt.

- Chúng tôi xin nhớ bà, làm câu hỏi cho chúng tôi và phải học kỹ, nước
biết thiệp tin gì? điều bạn ra sao? phải tập cổ nào?

Chúng tôi sẽ cung cấp thời gian sớm nhất.

Nhưng chúng tôi chỉ đáp ứng việc cho từ tập này, vì tôi đã thất
lập có số từ năm 98 đến nay. Muốn biết thật hay quá, và quá
bao nhiêu phần trăm, sẽ có phúc đáp ngay. sẽ phân tích kỹ phần
nào là quá.

Tôi mong bà hãy làm việc cần để cho phúc chúng tôi phục vụ cho kẻ
hồi, và qua đó bà đã làm sống lại bao trái tim vùi vùi năm đời
chết. Tôi nói ước làm việc bà sẽ làm bao trái tim vùi vùi năm đời
mỗi lần nhớ tôi xin chân thành cảm ơn bà, và xin chúc nước
đời tốt lành nhất, luôn đến cho bà và gia đình. /

bà

Tôi xin được chào bạn. và xin hãy biết hiểu là "bút sống"

Văn Viên Lạc: Hộp thư 058. Tân Định Q. 1. TP HCM. VN.

TB: xin bà vui lòng giữ gìn

bí mật. Vì sự an toàn của

cả nhóm. cảm ơn!